

1. lesning Jos 24,1–2a.15–17.18b

Vi vil tjene Herren; for han er vår Gud.

I de dager samlet Josva alle Israels stammer i Sikem. Han kalte til seg de eldste i Israel sammen med folkets høvdinger, dommere og tilsynsmenn; de trådte frem for Guds åsyn. Josva sa da til hele folket: «Har dere imot å tjene Herren, så velg i dag hvem dere vil tjene, enten de guder som deres fedre dyrket på den andre siden av Storelven, eller gudene til amorittene, som eide det landet dere nå bor i. Men jeg og min ætt, vi vil tjene Herren.»

Da svarte folket: «Det skal aldri skje at vi går bort fra Herren og dyrker andre guder! Det var Herren vår Gud som førte oss og våre fedre opp fra Egypt, fra trellehuset. Han gjorde store tegn for våre øyne, holdt sin hånd over oss på hele vår ferd og vernet oss blant folkene i de land vi måtte dra igjennom. Også vi vil tjene Herren; for han er vår Gud.»

Responsoriesalme Sal 34 (33),2–3. 16–17. 18–19. 20–21. 22–23

Omkved: Smak og se at Herren er god!

Jeg vil love Herren til hver en tid.
Min tunge skal alltid synge hans pris.
Min sjel roser seg av Herren.
Den fattige høre det og glede seg.

Herrens øyne følger de rettferdige.
Han vender øret til deres rop.
Herren vender seg mot de onde
for å utslette deres minne fra jorden.

De rettferdige roper, og Herren hører.
Han frir dem av alle trengsler.
Herren står den sønderknuste nær.
Han hjelper den som er slått til jorden.

Den rettferdige kan rammes av meget ondt,
men Herren frir ham ut.
Han tar vare på hvert ben i hans kropp,
ikke et eneste skal bli knust.

Det onde blir den gudløses død.
Den som hater den rettferdige, får sin straff.
Herren frelser sine tjeneres liv.
Den som tar sin tilflukt til ham, skal leve.

2. lesning Ef 5,21–32

Disse ordene rommer et stort mysterium, forholdet mellom Kristus og Kirken

Brødre, i ærefrykt for Kristus skal dere underordne dere hverandre. Hustruer skal rette seg etter sine menn som etter Herren, for mannen er kvinnens overhode, på samme måte som Kristus er Kirkens hode. Men han er riktignok også frelser for dette sitt legeme. Ikke desto mindre: Slik som Kirken innordner seg under Kristus, slik skal kvinnene innordne seg etter sine menn i alt.

Ektemenn! Ha deres hustruer kjær, slik som Kristus viste sin kjærlighet til Kirken ved å ofre seg for dens skyld, for å hellige den, for å tvette den ren i det bad som ordet lyder over, så den kunne stå frem for ham i all sin glans, uten noen flekk eller rynke eller annet som kunne skjemme – hellig og uplettet skulle den være. Og slik er det en ektemann skal elske sin hustru: Så høyt, som var hun hans eget legeme. Med andre ord: Som man elsker sin hustru, så elsker man seg selv. Ingen har noen gang kunnet hate sin egen kropp; tvert imot, den nærer man og verner om. Og nettopp dette er det Kristus gjør for Kirken – vi er jo lemmer på hans legeme!

«Derfor skal mannen forlate sin far og mor og knytte seg til sin hustru, og de to skal bli ett legeme.» Disse ordene rommer et stort mysterium, – jeg tenker på forholdet mellom Kristus og Kirken.

Halleluja Jf. Joh 6,63c.68c

Halleluja.

Herre, det du har sagt oss, er ånd og liv.

Det er du som har det evige livs ord.

Halleluja.

Evangelium Joh 6,60–69

Til hvem skulle vi gå? Det er du som har det evige livs ord.

På den tid var det mange av Jesu disipler som sa:
«Dette er utålelig; den slags tale kan en ikke høre på.»

Jesus, som vel visste at hans disipler mukket over dette, sa da til dem: «Så dere er rystet over dette? Men når dere da får se Menneskesønnen stige opp dit hvor han før var? – Ånden er det som gir liv, kjøtt og blod er til ingen nytte. Det jeg har sagt dere, er ånd og liv. Men der er noen blant dere som ikke tror.» Jesus visste nemlig fra første stund hvem det var som ikke trodde, og hvem som kom til å forråde ham.

Så la han til: «Derfor var det også jeg sa dere at ingen kan komme til meg, uten at Faderen gir ham det i gave.»

Fra da av var det mange av hans disipler som trakk seg bort og sluttet med å følge ham omkring.

Jesus sa da til de tolv: «Vil kanskje dere også gå?»

Men Simon Peter svarte: «Herre, til hvem skulle vi gå? Det er du som har det evige livs ord. Vi tror, og vi vet at du er Guds Hellige.»